

теоретичний матеріал при безпосередньому спілкуванні викладача з групою. З'являються можливості для диференціації студентів за рівнем підготовки, шляхом підбору альтернативних завдань та матеріалів. Така форма розширює можливості для формування запитань та завдань для студентів, використовуючи різні способи навчання, що підвищує самостійність та мотивацію.

Студент, в свою чергу, отримує важливі у сучасних умовах навички самостійного пошуку інформації. При цьому важлива роль викладача полягає в допомозі правильного вибору та диференціації великої кількості інформації, з якою може зустрітися студент. Така допомога може надаватися «он-лайн», в зручний час. Адже готовність майбутнього лікаря до самоосвіти після закінчення ВУЗу, максимально використовуючи сучасні технічні можливості – важливий фактор професійного росту та успіху системи охорони здоров'я в цілому.

Островський В. А.

Підвищення ефективності підготовки спеціалістів медичного профілю з предметів медична та біоорганічна хімія у світлі реформування освіти в Україні

Реформування будь-якої галузі, зокрема освіти, передбачає впровадження заходів щодо підвищення ефективності, покращення якості, що зробить її конкурентоздатною в умовах світу, що постійно змінюється, вдосконалюється і постійно впроваджує нові технології, більш дієві засоби досягнення основної мети – зробити освіту менш витратною у плані часу з одного боку, але простішою і більш ефективною у процесі її здобуття з іншого. Пошук таких нових технологій, засобів, методів – процес безкінечний. Проте одним із таких, що заслуговують на нашу увагу, способів, на мою думку, може бути більш широке залучення студентів до активної викладацької діяльності. Цей підхід використовується у багатьох університетах світу і отримав назву «Tutor-room»: студентам, які пройшли певний курс (предмет) і здобули найвищі результати за підсумком, пропонують 1-2 рази на місяць допомогти у самопідготовці студентам молодших курсів, роз'яснюючи їм більш детально базові поняття з предмету (у межах великих кафедр загальне число таких чергувань може бути значним – тричі на тиждень). Таким чином контролюють і полегшують підготовку студента до заняття. Необхідно зазначити, що робота таких «студентів-репетиторів» хоча і винагороджується додатковими балами (форми заохочення можуть бути різними), проте сильно лімітується університетським викладачем - чітко визначений перелік понять, термінів, завдань, продумана перевірка, викладач складає детальний план таких занять. Цікавим у такому підході є організація осмисленого переходу досвіду від викладача через обдарованих студентів до більш ширшого загалу. До того ж для студентів це виявляється часто більш зручною формою позааудиторної роботи під час підготовки до поточних занять а також до іспитів, особливо на перших курсах, ніж вичитування книжок наодинці вдома або бібліотеці. Досвід використання такого підходу у організації самопідготовки англійських

студентів 1 курсу на кафедрі біологічної та загальної хімії показує високі результати – зростає об'єктивний рівень володіння фактичним матеріалом, мотивація до засвоєння предмету, а також поліпшується адаптація студента першокурсника. Тому, на мою думку, створення таких «Tutor-rooms» може бути використаним для підвищення ефективності підготовки спеціалістів медичного профілю з предметів медична та біоорганічна хімія на першому курсі і не тільки.

Паламарчук А.В., Власенко М.В., Вернигородський В.С.

Шляхи вдосконалення практичної підготовки студентів-медиків

Підготовка кваліфікованих лікарів є основним напрямком діяльності вищої медичної освіти. Основним завданням практичної підготовки студентів є навчання їх методам клінічного обстеження хворого, формування у них клінічного мислення. Навчання має на меті засвоєння теоретичних знань і оволодіння практичними навичками в процесі освітньої підготовки фахівця, при цьому основна увага повинна приділятися сучасним підходам до діагностики та лікування захворювань, які відповідають європейським стандартам і якісної теоретичної підготовки.

Основними завданнями практичних занять на клінічних кафедрах є освоєння студентами методології роботи з хворими, розвиток їх клінічного мислення, поглиблення теоретичних знань. Вирішення цих завдань при роботі зі студентами досягається шляхом організації і проведення поточних клінічних розборів на практичних заняттях, створення умов для самостійної роботи студентів VI курсу шляхом щоденної курації хворих, написання історії хвороби студентами III - V курсів з обов'язковим її захистом на практичному занятті.

При обговоренні куруємого тематичного хворого необхідно залучати кожного студента для висловлювання їм своєї точки зору з приводу діагнозу, плану обстеження, лікування хворих: при цьому викладач може судити про ступінь самопідготовки студентів і їх умінні аналізувати, правильно інтерпретувати лабораторні, рентгенологічні, ЕКГ та УЗ-дані, будувати діагностичний процес, бути логічними і переконливими.

Курація хворих та написання учбової історії хвороби переслідує мету навчання навичкам ведення первинної медичної документації в стаціонарі. Під час курації майбутні лікарі закріплюють практичні навички з обстеження хворого, узагальнюють отримані дані в зіставленні з відомими клінічними схемами. Учбова історія хвороби відображає вміння студента послідовно вивчати всі відомості про хворого, правильно аргументувати і формулювати діагноз, проводити обґрунтовану диференційну діагностику, логічно ставити заключний діагноз, призначати сучасне лікування, яке відповідає останнім досягненням медичної науки. Для цього студент повинен вміти знайти необхідні вихідні дані в спеціальній літературі і зіставити їх з наявними у реального пацієнта.

Велику роль в закріпленні студентами професійних навичок грають вечірні та нічні чергування у відділеннях клінічних баз кафедри. Цей вид